

26 אפריל 2009
ב' אייר תשס"ט
SHP.00563108

אל
פקידי השומה
ציבור הנישומים והמייצגים

הנדון: החוק לעידוד הפקת סרטים בישראל

1. כללי

ביום 5.11.2008 פורסם חוק לעידוד הפקת סרטים בישראל (הוראת שעה ותיקון חקיקה), התשס"ט-2008 (להלן-החוק). תחולתו של החוק בשנות המס 2009-2013 (למעט סעיף 7 לחוק לענין תיקון חוק מס ערך מוסף, שתחולתו ביום פרסום החוק – 5.11.2008 – ואילך), כפי שיפורט בהמשך.

מטרת החוק הינה עידוד הפקת סרטים בישראל, הפקות זרות והפקות משותפות, ע"י הטבות הניתנות באמצעות מערכת המס, לצורך הקטנת עלויות ההפקה.

החוק מאפשר לחברת הפקות ישראלית הנותנת שירותי הפקה למפיק זר או להפקה משותפת (קופרודוקציה), להשאיר בידה סכומים שניכתה במקור מתשלומים שהיא משלמת לנותני שירותי הפקה בישראל, בלי להעבירם לפקיד השומה (להלן – ההטבה).

2. ההטבה

מפיקים זרים המעוניינים לצלם סרט בישראל, נוהגים להתקשר עם חברת הפקות ישראלית המכירה הן את תנאי השטח והן את תעשיית הקולנוע בישראל. מתן הטבה להפקה הזרה או להפקה משותפת על פי החוק, נעשית באמצעות חברת ההפקות הישראלית, בדרך של הקטנת עלויות ההפקה בישראל.

חברת הפקות ישראלית המשלמת תשלומי הפקה בישראל לצורך הפקה זרה או הפקה משותפת, זכאית להטבה לשם הקטנת עלויות ההפקה לגבי תשלומים עליהם חל סעיף 164 לפקודת מס הכנסה (להלן-הפקודה).

לענין זה:

"חברת הפקות ישראלית" – חברה תושבת ישראל שעיסוקה הפקת סרטים.

"הפקת סרט" – כל הפעולות שמטרתן להביא ליצירת עותק ראשון, שלם, של סרט המוכן להקרנת מסחרית, לרבות חלק מהפעולות כאמור. הקביעה כי הפקת סרט מתייחסת גם לחלק מהפעולות

חטיבת שומה וביקורת

כאמור, מאפשרת לתת את הטבות המס גם כאשר חלק מפעולות ההפקה הזרה נעשות בישראל, ובלבד שחלק ההפקה שנעשה בישראל עומד בתנאים הקבועים בחוק.

"תשלומי הפקה בישראל" - תשלומים ששולמו לתושב ישראל בעבור רכישה או שכירות של נכסים או שירותים בישראל (לא כולל משכורות), הנדרשים לצורך הפקת הסרט, ובלבד שהשימוש בנכסים או בשירותים אלה נעשה בישראל. הכוונה היא לא רק להוצאות הקשורות ישירות בהבאת צוות ההפקה לישראל, כגון: הוצאות בעבור לינה, ארוחות, ביטוח, הסעות ודלק אלא לכלל ההוצאות הנכללות בתקציב הפקת הסרט, כגון: תאורה, צילום, איפור, הלבשה, תפאורה, עריכה, שכירות מבנים ורכבים (שלא למשרדי ההפקה) וכדומה.

יחד עם זאת, התשלומים הבאים לא יחשבו כתשלומי הפקה בישראל:

1. תשלומים לרכישת נכס המיועד לפי טיבו לשימוש גם לאחר סיום הפקת הסרט, למשל: תשלומים שהוצאו לרכישת מקרקעין, תשלומים לרכישת ריהוט משרדי, תשלומים לרכישת כלי רכב, תשלומים לרכישת ציוד לצילום שישמש גם לצילום סרטים בעתיד (כמו מצלמות) וכו'. מאידך, תשלומים ששולמו לרכישת ביגוד שישמש את השחקנים לצילומי הסרט ייכללו בגדר "תשלומי הפקה בישראל", שכן סביר להניח כי לצורך הפקת סרט אחר, בעתיד, יהיה צורך ברכישת תלבושות חדשות. כן ייכללו בגדר "תשלומי הפקה בישראל" תשלומים בגין תפאורה וריהוט (שלא לצרכי משרדי ההפקה) גם אם ניתן תאורטית לפרקם ולהשתמש בהם שוב, וכן תשלומים בגין רכישת רכבים המיועדים לשימוש בסרט ולהריסה (טוטאל-לוס).

2. תשלומי ריבית.

"הפקה זרה" - הפקת סרט בישראל (לרבות סדרת טלוויזיה), בידי תושב חוץ, שמתקיימים בה שני אלה:

(1) סכום תשלומי ההפקה בישראל ששולמו לצורך הפקת הסרט הוא שמונה מיליון שקלים חדשים לפחות.

(2) הפקת הסרט לא נעשתה בסיוע של מוסד ציבור נתמך (כגון, קרן הקולנוע הישראלי או קרן רבינוביץ - פרויקט קולנוע).

"הפקה משותפת" - הפקת סרט בישראל, למעט סדרת טלוויזיה, שמתקיימים לגביה כל אלה:

(1) תושב ישראל ותושב חוץ שותפים בהשקעה בתקציב הפקת הסרט, בזכות היוצרים בו ובהכנסות ממנו.

(2) חלקם של תושבי החוץ בהשקעה בתקציב הפקת הסרט הוא 50% לפחות.

(3) סכום תשלומי ההפקה בישראל ששולמו לצורך הפקת הסרט, בניכוי 85% מסכום השקעתם של תושבי ישראל בתקציב הפקת הסרט, הוא ארבעה מיליון שקלים חדשים לפחות.

יובהר, כי להבדיל מהפקה זרה, הפקה משותפת זכאית להטבה גם אם קיבלה תמיכה של מוסד ציבורי נתמך.

"תושב חוץ" - כהגדרתו בפקודה, למעט חבר בני אדם שתושבי ישראל הם בעלי השליטה בו, או הנהנים או הזכאים ל-25% או יותר מההכנסות או מהרווחים של החבר, במישרין או בעקיפין.

לענין זה, **"בעלי שליטה"** - בעלי מניות המחזיקים, במישרין או בעקיפין, לבד, יחד עם אחר, או יחד עם תושב ישראל אחר, באחד או יותר מאמצעי השליטה בשיעור העולה על 25%. (אמצעי שליטה" ו"יחד עם אחר" - כהגדרתם בסעיף 88 לפקודה).

3. שיעור ההטבה

- (1) בהפקה זרה – 17%.
- (2) בהפקה משותפת שבה חלקם של תושבי החוץ בהשקעה בתקציב הפקת הסרט הוא 75% ומעלה – 13%.
- (3) בהפקה משותפת אחרת – 9%.

יודגש, כי שיעור ההטבה הוא מהתמורה הכוללת מס ערך מוסף, ככל שחל.

4. אופן מימוש ההטבה

א. חברת ההפקות הישראלית הזכאית להטבה, תנכה מס במקור מתשלומי ההפקה החייבים בניכוי לפי סעיף 164 לפקודה, בשיעור הגבוה מבין אלה:

- (1) השיעור שנקבע בתקנות/צווים שמכח סעיף 164 לפקודה (לרבות אישור פטור/הקטנה מניכוי מס במקור שניתן ע"י פקיד השומה).
- (2) שיעור ההטבה מסכום התמורה הכוללת מס ערך מוסף (ראו סעיף 3 לעיל).

ב. החברה תשלם לפקיד השומה, בטופס 102, במועד הדיווח את המס שניכתה כאמור בסעיף 4(א) לעיל, בניכוי סכום ההטבה המגיע לה בהתאם לשיעור ההטבה כמפורט בסעיף 3 לעיל.

ג. פירוט החישוב כאמור לעיל יישמר בספרים. החישוב יצורף לטופס 856 השנתי ותיערך התאמה בין טופסי 102 לטופס 856. יוצא איפוא שטופס 806 (אשר יוענק למקבל התשלום) יתאים לדיווח בטופס 856 ולא לדיווח בטופס 102. ההפרש יוסבר בהתאמה כאמור לעיל.

ד. סכום ההטבה שניתן לחברת ההפקות הישראלית יופחת מהוצאות הפקת הסרט.

ה. חברת ההפקות אינה חייבת לנכות מס במקור לפי שיעור ההטבה, אם למי שמקבל ממנה תשלומי הפקה יש אישור על ניכוי מס במקור בשיעור מופחת, או פטור מניכוי מס במקור. לא ניכתה החברה מס במקור כאמור בסעיף א' לעיל – לא תהיה זכאית להטבה בגין תשלום זה. מצב כאמור יכול לקרות, למשל, כאשר בידי נותן השירות/הנכס אישור פטור מניכוי מס במקור מאת פקיד השומה והוא אינו מוכן כי ינכו לו מס במקור, ולחברת ההפקות חשוב לעבוד דווקא איתו, למרות שתאבד את ההטבה בגין התשלומים שתשלם לו.

5. תנאים נוספים לקבלת ההטבה

א. תשלומי ההפקה בישראל הינם לצורך הפקה זרה או הפקה משותפת וסעיף 164 לפקודה חל לגביהם. לצורך כך, יש לבחון את תחולתם של הצו / התקנות הרלוונטיים. למשל, בגין תשלומים המוחרגים בתקנות שמכח סעיף 164 לפקודה (כגון מפאת סכומם הנמוך) לא יבוצע ניכוי לפי המנגנון המתואר במכתב זה. מכאן שעל תשלומים אלה לא תתקבל הטבה.

ב. חברת ההפקות הישראלית מנהלת פנקסים קבילים לגבי הכנסתה.

ג. קיים חשבון נפרד בספרי חברת ההפקות הישראלית לגבי כל סרט שהיא מפיקה.

חטיבת שומה וביקורת

ד. ההטבה לא תינתן לגבי תשלומי הפקה בישראל, בין שבמישרין ובין שבעקיפין, ששולמו לאחד מאלה:

- (1) קרוב של חברת ההפקות הישראלית.
 - (2) המפיק.
 - (3) הבמאי.
 - (4) התסריטאי.
 - (5) שחקן ראשי- שחקן שהכנסתו בעד משחקו בסרט, שאינה השתתפות בהכנסות מהסרט, היא 150,000 שקלים חדשים או יותר. לגבי סידרת טלוויזיה, סכום זה הינו לגבי עונת שידור אחת של הסידרה.
 - (6) קרוב של אחד המפורטים בפיסקאות (1) עד (5) לעיל.
 - (7) בעלים של זכות יוצרים ביצירה הספרותית עליה מבוסס הסרט.
- לענין זה- קרוב, כהגדרתו בסעיף 88 לפקודה.

ה. חברת ההפקות הישראלית אשר מבקשת לקבל את ההטבה, הודיעה על כך לפקיד השומה בו מתנהל תיק הניכויים שלה לפני תחילת הפקת הסרט בישראל, בטופס 1611 (נספח א' למכתב זה). טופס 1611 כולל גם את הצהרת החברה לפקיד השומה על התחייבותה למסור הודעה לכל מי שיקבל ממנה תשלומי הפקה, בעת ההתקשרות עמו, על כוונתה לקבל הטבה לגבי התשלומים כאמור, ולנכות מהם מס בשיעור האמור בסעיף 3 לחוק (השיעורים המפורטים בסעיף 3 למכתב זה).

ו. חברת ההפקות הישראלית צירפה לטופס 1611 את האישור של תושב החוץ שמפיק את הסרט או שהוא שותף בהפקתו, לפי הענין, כי ידוע לו שהוראות החוק יחולו על תשלומי הפקת הסרט בישראל, בטופס 1612 (נספח ב' למכתב זה).

ז. החברה תודיע בכתב, בטופס 1610 (נספח ג' למכתב זה), לכל מי שיקבל ממנה תשלומי הפקה בישראל, במועד ההתקשרות עמו, על כוונתה לקבל הטבה לגבי התשלומים כאמור, ולנכות מהם מס בשיעור האמור בסעיף 3 לחוק (גם אם הם מחזיקים אישור פטור/הקטנה מניכוי מס במקור).

6. הטיפול בדרישת הטבות שלא כדין

חברת הפקות ישראלית אשר קיבלה הטבה לפי החוק, והתברר כי לא היתה זכאית להטבה כאמור, בשל אי קיום מלוא התנאים הנדרשים בחוק, תישלל ממנה ההטבה כדלקמן:

א. החברה תודיע לפקיד השומה על כך שהתנאים לא התקיימו לגביה ותגיש טופסי 102 מתוקנים, בהם ישולם המס שנוכה ולא הועבר, תוך 30 יום מהיום שבו חדל אחד או יותר מהתנאים הקבועים בחוק להתקיים. התשלום ישא ריבית והפרשי הצמדה כחוק.

ב. נוכח פקיד השומה לדעת כי החברה אינה עומדת באחד או יותר מהתנאים הקבועים בחוק והחברה לא פעלה כאמור בסעיף (א) לעיל, ישום את החברה בהתאם לסמכותו עפ"י סעיף 167

חטיבת שומה וביקורת

לפקודה, ויראו לענין קביעת שומת הניכויים של חברת ההפקות הישראלית את הסכום שנוכה ולא הועבר, כסכום שלא נוכה.

7. מקבלי תשלומי הפקה בישראל

- א. חברת ההפקות הישראלית תפיק למקבל תשלומי הפקה בישראל ממנו ניכתה מס במקור אישור על ניכוי מס במקור, בגובה המס שניכתה לו במקור.
- ב. יובהר כי מקבל תשלומי הפקה בישראל, שנוכה לו מס במקור ע"י חברת ההפקות הישראלית, זכאי לקזז את הניכוי כאמור בהתאם לאמור בסעיף 165 לפקודה.

בברכה

חטיבת שומה וביקורת